

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

RPO-729369-III/13/TO

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 22 551 77 00
Fax 22 827 64 53

Warszawa, 12.06.2013 r.

Pan

Bartłomiej Sienkiewicz

Minister Spraw Wewnętrznych

Wzajemnie szanujący Panie Ministrze

Uprzejmie informuję, że podczas przeprowadzonej przez pracownika mojego Biura, kontroli przestrzegania praw i wolności obywatelskich funkcjonariuszy Komendy Wojewódzkiej Policji w R. zasygnalizowany został problem nierówności w zakresie pozostawiania w dyspozycji policjantów zwalnianych i odwoływanych z zajmowanych stanowisk służbowych.

Zgodnie z treścią art. 37a pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687 ze zm.) policjanta w przypadku zwolnienia z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego można przenieść do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych, na okres poprzedzający powołanie lub mianowanie na inne stanowisko służbowe albo zwolnienie ze służby, nie dłuższy niż 12 miesięcy. Dotyczy on funkcjonariuszy mianowanych na stanowiska służbowe. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy wprowadzającej przedmiotowy przepis, sankcjonuje on możliwość utworzenia szczególnej grupy kadrowej - „Dyspozycji komendanta” lub „Grupy Stanowisk Tymczasowych”, w której na pewien okres zostaną umieszczeni policjanci o czasowo nieregulowanym statusie. Grupa ta byłaby przejściowym ujęciem ewidencyjnym do czasu mianowania na kolejne stanowisko służbowe lub zwolnienie ze służby. Znajdowaliby się w niej policjanci w okresie korzystania z urlopów wychowawczych czy bezpłatnych, przebywający na długotrwałych zwolnieniach lekarskich i oczekujący na komisyjne

orzeczenia o stanie zdrowia, zwolnieni z dotychczasowych stanowisk, a przed mianowaniem na kolejne, powracający z dłuższego oddelegowania do pełnienia zadań służbowych poza Policją, a także w czasie wykonywania funkcji z wyboru w związkach zawodowych (art. 37a pkt 2 i 3 ustawy o Policji).

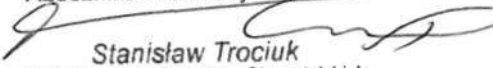
Jednocześnie w odniesieniu do policjantów powoływanych na stanowiska komendantów Policji ustawa wprowadza 6-miesięczny termin pozostawania w dyspozycji. Zgodnie z art. 6e ust. 3 ustawy - policjanta odwołanego ze stanowiska przenosi się do dyspozycji przełożonego policjanta uprawnionego do odwołania ze stanowiska, z zastrzeżeniem, że policjanta odwołanego ze stanowiska komendanta wojewódzkiego i Komendanta Stołecznego Policji przenosi się do dyspozycji Komendanta Głównego Policji. Policjant przez okres 6 miesięcy ma prawo do uposażenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem. Akt powołania, jak i akt odwołania mają podobną formę i zawierają identyczne elementy: określono w nich organ rozstrzygający, stronę, której rozstrzygnięcie dotyczy, podstawę prawną rozstrzygnięcia, jego termin, a także datę wydania i podpis wydającego. Akty te posiadają wszelkie cechy decyzji administracyjnej, jednakże nie są one decyzjami, ale specyficznymi aktami administracji rządowej, powołującymi albo odwołującymi policjanta na ściśle określone stanowiska. Analizując treść przepisów art. 5, art. 6 i następnych ustawy o Policji należy stwierdzić, iż dotyczą one szczególnych stanowisk komendantów Policji na różnych szczeblach hierarchii. Powołanie, jak i odwołanie z tych stanowisk jest czym innym niż powołanie albo mianowanie i odwołanie albo zwalnianie danego policjanta z określonego innego (za wyjątkiem komendanta) stanowiska w strukturach Policji, o czym stanowią przepisy art. 32 ustawy o Policji. Ustawodawca wyraźnie rozróżnił w ustawie o Policji czynność powołania i odwołania funkcjonariusza (dotyczącą jedynie wymienionych stanowisk, którym przypisano właściwość organu administracji rządowej) od mianowania, przeniesienia i zwolnienia funkcjonariuszy (mającą zastosowanie w przypadku pozostałych stanowisk służbowych w strukturze Policji). Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (sygn. akt II SA/Wa 322/09) w wyroku z dnia 30 lipca 2009 r. - powołanego policjanta nie dotyczy zasada wynikająca z art. 32 ustawy o Policji gwarantująca mu, po odwołaniu, stanowisko równorzędne stanowisku zajmowanemu z powołania. Odwołany funkcjonariusz nie traci jednak gwarancji mianowania na stanowisko równorzędne wobec stanowiska zajmowanego przed powołaniem. Mianowanie odwołanego policjanta na stanowisko niższe wobec stanowiska zajmowanego przed powołaniem wyklucza przepis

art. 32 ustawy o Policji, na podstawie którego dokonuje się dalszego jego usytuowania w służbie. Wobec tego przy mianowaniu wcześniej odwołanego funkcjonariusza na stanowisko organ winien uwzględniać parametry stanowiska służbowego, jakie ten zajmował w służbie przed objęciem stanowiska z powołania.

Zastrzeżenia Rzecznika budzi zróżnicowanie okresów pozostawania w dyspozycji policjantów odwoływanych oraz zwalnianych ze stanowisk służbowych wynoszących odpowiednio 6 i 12 miesięcy. Znacznie trudniej zaproponować odpowiednie stanowisko służbowe (zgodne z doświadczeniem i wykształceniem) odwołanemu komendantowi, aniżeli pozostałym funkcjonariuszom zwalnianym z zajmowanych stanowisk. Jest to o tyle niezrozumiałe, że inne pragmatyki służbowe nie różnicują okresów pozostawania w dyspozycji. Przykładowo ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Staży Granicznej (Dz.U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 ze zm.) w art. 39a ust. 1 wskazuje, że funkcjonariusza zwolnionego lub odwołanego z zajmowanego stanowiska można przenieść do dyspozycji właściwego przełożonego, jeżeli przewiduje się wyznaczenie go na inne stanowisko służbowe albo zwolnienie ze służby. Okres pozostawania funkcjonariusza w dyspozycji nie może być dłuższy niż 1 rok.

Działając na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147 ze zm.) zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o przedstawienie stanowiska.

Z przeze mnie

Z upoważnienia
Rzecznika Praw Obywatelskich

Stanisław Trociuk
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich